

Sygn. akt II Ka 914/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2022 r.

sprawy **D. J.**

oskarżonej z art. 244 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 29 września 2021 r. sygn. akt II K 713/21

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 914/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 29 września 2021 r., sygn. II K 713/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia obraza przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 i 410 kpk, poprzez nienależyte rozważenie i ocenienie treści dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonej oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy II K 1119/20 Sądu Rejonowego w Siedlcach, II Wydział Karny, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - notatki urzędowej (k. 1 akt sprawy II K 1119/20); - postanowienia o przedstawieniu zarzutów (k. 13-15 akt sprawy II K 1119/20); - wezwań i notatek urzędowych (k. 23-26 akt sprawy II K 1119/20); - koperty (k. 34 akt sprawy II K 1119/20); - zawiadomienia oskarżonej na rozprawę wraz z kopertą (k. 42-47 akt sprawy II K 1119/20); - elektronicznych potwierdzeń odbioru (k. 48 akt sprawy II K 1119/20); 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - protokołu posiedzenia z dnia 4 grudnia 2020 r. (k. 49 akt sprawy II K 1119/20); - wyroku (k. 50 akt sprawy II K 1119/20); - zarządzenia wykonania kary (k. 51-54 akt sprawy II K 1119/20); - pismo Sekretariatu Sekcji Wykonawczej II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Siedlcach do Starostwa Powiatowego w Łosicach z dnia 21 grudnia 2020 r. (k. 55 akt sprawy II K 1119/20); - pismo Sekretariatu Sekcji Wykonawczej II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Siedlcach do Komendy Miejskiej Policji w Siedlcach z dnia 21 grudnia 2020 r. (k. 56 akt sprawy II K 1119/20) - co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego przyjęcia, iż oskarżona wypełniła znamiona podmiotowe zarzucanego jej czynu. 	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego była rzetelna, szczegółowa i uwzględniała w odpowiednim stopniu zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Mimo podniesienia przez skarżącego 2 odrębnych zarzutów, istota zarzucanych uchybień sprowadzała się do jednego zagadnienia. Osia wniesionej apelacji była świadomością oskarżonej co do orzeczenia wobec niej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych - na okres 3 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w</p>		

Siedlcach z dnia 4 grudnia 2020 r.,
sygn. II K 1119/20.

Nie ulega wątpliwości, że próba kwestionowania świadomości oskarżonej, co do orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zmierzała do podważenia okoliczności istotnej z punktu widzenia przypisania czynu formy winy. Dokładnie w tym aspekcie dążeniem skarżącego było obalenie ustalenia poczynionego przez Sąd I instancji, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu co najmniej z zamiarem ewentualnym.

W tym miejscu podkreślić należy, iż prawo jazdy zostało zatrzymane oskarżonej w toku postępowania przygotowawczego w w/w sprawie II K 1119/20 w dniu 30 sierpnia 2020 r. (ponad 4 miesiące przed datą wskazaną w akcie oskarżenia z tej sprawy, tj. przed 7 stycznia 2021 r.) i zdawała sobie ona sprawę z toczącego się przeciwko niej postępowania, a nawet w postępowaniu tym złożyła wniosek o skazanie w trybie konsensualnym art. 335 kpk (protokół przesłuchania podejrzanej z dnia 20 października 2020 r., k. 29 akt sprawy II K 1119/20). Jednym z elementów zawartego porozumienia był środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. To, że oskarżona mimo powyższych okoliczności rzeczywiście kierowała pojazdem mechanicznym siedząc w fotelu kierowcy w czasie i miejscu wskazanym w akcie oskarżenia, tj. w dniu 7 stycznia 2021 r. w tej konkretnej sprawie, nie było w ogóle kwestionowane. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji uwzględniając

całokształt okoliczności sprawy we właściwy i logiczny sposób ocenił wszystkie zgromadzone dowody, w tym treść wyjaśnień oskarżonej i dowody wskazane przez obrońcę w treści zarzutu, wyciągając z nich racjonalne wnioski co do świadomości oskarżonej co do naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego prawomocnym wyrokiem, chociażby z zamiarem ewentualnym, którego istnienie było wystraszające do wydania wyroku skazującego. Sąd Okręgowy nie mógł oprzeć się wrażeniu, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku niejako wyprzedzało kontrargumenty podniesione przez obrońcę we wniesionej apelacji, które powielały stanowisko obrony z postępowania pierwszoinstancyjnego.

Jednocześnie Sąd Okręgowy nie będzie dublować prawidłowych i wyczerpujących rozważań Sądu Rejonowego o skutkach braku odbioru poprzez oskarżoną korespondencji pod wskazanym w sprawie II K 1119/20 adresem, skoro kwestia ta została wyczerpująco omówiona w uzasadnieniu pierwszoinstancyjnym.

Przestępstwo określone w art. 244 kk może być popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym (postanowienie SN z 5.02.2009 r., II KK 254/08, LEX nr 486550). Nawet obrońca nie kwestionował tego we wniesionej przez siebie apelacji, dopuszczając taką ewentualność w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego.

W ocenie Sądu Okręgowego, część przytoczonych przez obrońcę judykatów, mających poprzec zajęte przez niego stanowisko, przy niekwestionowanych przez niego

okolicznościach tej konkretnej sprawy, z powodzeniem mogłoby zostać wykorzystane w opozycji do jego twierdzeń, np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2008 r., sygn. III KK 456 (LEX nr 361539). Przykładowo - w pełni zgodzić się należy, iż świadomość sprawcy musi być – jako węzłowa dla konstrukcji zamiaru ewentualnego – udowodniona. Rzecz w tym, iż w tej sprawie wymóg ten został spełniony w pierwszoinstancyjnym postępowaniu. Uzasadnienie odwoławcze, przy wskazaniu na wniosek oskarżonej o skazanie w trybie konsensualnym art. 335 § 1 kpk złożony w sprawie II K 1119/20 i jego rangę dla możliwości poczynienia ustaleń faktycznych, mogło mieć jedynie walor wzmacniający dotychczas podane przez Sąd Rejonowy argumenty przemawiające za stwierdzeniem winy D. J.. Sąd Rejonowy słusznie podszedł z dużą dozą ostrożności do wyjaśnień oskarżonej, w których w/w świadomość co do naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów negowała. Co charakterystyczne, obrońca w treści zarzutu z pkt 1 wskazując nawet na takie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy II K 1119/20 jak chociażby notatka urzędowa z pierwszej strony akt II K 1119/20 i koperty, a nawet protokół posiedzenia na którym wydano ów wyrok, jednocześnie przemilczał, w jakim właściwie trybie on zapadł (art. 335 kpk).

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez obrońcę o konsekwencjach prawno Karnych prawomocnego wyroku zapadłego w trybie konsensualnym miałyby decydować zależne od woli skazanego zapoznanie się przez niego z treścią tego rozstrzygnięcia. Uznanie argumentów apelacji

oznaczałoby, że osoba, co do której sądownie orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów, może mimo to pojazdami bezkarnie kierować – do czasu pierwszej kontroli drogowej jako daty pewnej zaznajomienia sprawcy z orzeczeniem, uwidocznionym w rejestrze kierowców. Poglądów tego rodzaju, zwłaszcza na gruncie tej sprawy, zaaprobować nie można. Z punktu widzenia przypisania działania z zamiarem ewentualnym konieczne jest wypełnienie wymogu przewidywania możliwości popełnienia czynu zabronionego. Do tego rodzaju ustalenia faktycznego i świadomości oskarżonej, że w dniu 7 stycznia 2021 r. kierowała pojazdem mechanicznym „na zakazie”, tj. mimo orzeczonego wobec niej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w tej konkretnej sprawie, Sąd Okręgowy nie miał jakichkolwiek zastrzeżeń. Na marginesie zwrócić należy uwagę na treść dokumentu z k. 75 akt sprawy – kopię nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w sprawie II K 535/21, wskazującego na zdarzenie drogowe z dnia 25 grudnia 2020 r. z udziałem oskarżonej, podczas którego czynności Policji musiały uświadomić oskarżonej fakt obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Na zakończenie dodać jedynie można było, iż w przedmiotowej sprawie nie było nawet mowy o wyłączeniu spod w/w zakazu określonej kategorii prawa jazdy.

Z przyczyn opisanych powyżej, Sąd Okręgowy stwierdził, iż zarzuty obrońcy mające podważyć zaskarżony wyrok były bezzasadne, dlatego też zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej D. J. od popełnienia zarzucanego jej czynu;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
2.	<p>Mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia, poprzez dowolne, błędne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, a przy tym niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu co najmniej z zamiarem ewentualnym, w sytuacji gdy przyjęte przez Sąd ustalenia faktyczne winny skutkować uznaniem, iż działanie oskarżonej w zakresie świadomości wydania wobec niej prawomocnego orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych było nieumyślne;</p> <p>- co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonej przez Sąd I instancji za winną popełnienia czynu z art. 244 kk, podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwalała na</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	poczynienie powyższych ustaleń i wydanie wyroku skazującego.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut określany w orzecznictwie jako „błąd dowolności” wynikający z obrazu art. 7 kpk i art. 410 kpk, jest skutkowy i wtórny wobec podniesionego uprzednio. Zarzucane uchybienie zostało już omówione w powyższych rozważaniach, zaś dublowanie przez skarżącego zarzutów w tzw. petitum apelacji, dotyczących tej samej kwestii, przy jednoczesnym braku poświęcenia w uzasadnieniu apelacji odrębnej jednostki redakcyjnej, zawierającej konkrety, która mogłaby tłumaczyć taki stan rzeczy, nie obligowało Sądu Okręgowego do dublowania tych samych rozważań, które tego rodzaju zarzut wtórny odpierają.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej D. J. od popełnienia zarzucanego jej czynu;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
---	--

1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk, art. 636 § 1 kpk oraz art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. z dnia 8.08.1983 r., z późn. zm.) zasądził od oskarżonej D. J. na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (180 zł opłaty od kary i 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w sprawie).

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana